

Arrest

nr. 103 696 van 28 mei 2013
in de zaak RvV 116 811 / II

- In zake:
1. M. [REDACTED]
In de hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger
 2. S. [REDACTED]
In eigen naam en in de hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van
hun minderjarig kind M. [REDACTED]

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. BAELDE
Werfstraat 91
8000 BRUGGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en
Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat M. [REDACTED] in de hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger en
As. [REDACTED] in eigen naam en in de hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger, van hun
minderjarig kind M. [REDACTED] die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 9 januari 2013
hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van "de
beslissing" van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke
Integratie en Armoedebestrijding "tot weigering van visum gezinshereniging dd. 12.12.2012, niet officieel
ter kennis gesteld aan verzoekers, doch per emailbericht van 12.12.2012 ter kennis gesteld aan de
raadsman van verzoekers".

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980
betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van
vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 februari 2013 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 27 februari 2013.

Gelet op de beschikking van 18 maart 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 april 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. VANHEE, die *loco* advocaat J. BAELDE verschijnt voor de
verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de
verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 1 juli 2012 dient de tweede verzoekende partij, van Iraakse nationaliteit, samen met haar minderjarige dochter, zijnde de derde verzoekende partij, een visumaanvraag in met het oog op gezinshereniging in functie van haar echtgenoot, de heer S.M.(...), zijnde de eerste verzoekende partij, eveneens van Iraakse nationaliteit, aan wie de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend bij beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 augustus 2011. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de echtgenoot van de tweede verzoekende partij in het bezit werd gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister (hierna: BIVR) en dat de verwerende partij op 27 september 2012 nog instructie heeft gegeven dit BIVR te verlengen met één jaar.

Op 28 augustus 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing waarbij de visumaanvraag gezinshereniging wordt geweigerd.

Op 6 september 2012 stellen de verzoekende partijen een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). De Raad verwerpt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid bij arrest nr. 87 149 van 7 september 2012, daar de uiterst dringende noodzakelijkheid niet werd aangetoond.

Op 26 september 2012 stellen de verzoekende partijen beroep in tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot nietigverklaring bij de Raad. De Raad vernietigt de beslissing van 28 augustus 2012 bij arrest nr. 92 932 van 4 december 2012.

Op 7 december 2012 richt de raadsman van de verzoekende partijen een elektronisch bericht aan de Dienst Vreemdelingenzaken waarin hij erom verzoekt, rekening houdend met voormeld arrest nr. 92 932 van 4 december 2012, te willen bevestigen dat instructie zal worden gegeven een visum gezinshereniging af te leveren.

Op 12 december 2012 richt de Dienst Vreemdelingenzaken een elektronisch bericht aan de raadsman van de verzoekende partijen waarin het volgende onderstaande wordt medegedeeld. De verzoekende partij duidt deze aan als de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*Van: V.P.S.(...) <(.)@ibz.fgov.be>
Verzonden: woensdag 12 december 2012 10:00
Aan: (.)@vergilius.be
CC: (...)
Onderwerp: FW: dossier gezinshereniging S. A.(...) & kind – uw ref. (...) – mijn ref. (...)

Bijlagen: arrest Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dd. 2012.12.04.pdf

Beste meneer Baelde,

Gezien betrokkene niet voldoet aan de voorwaarden tot afgifte van een verblijfsmachtiging op basis van gezinshereniging gestipuleerd in art. 10 van de vreemdelingenwet, kan aan betrokkene ook niet na het arrest van de RVV een dergelijk visum worden afgegeven.

De aanvraag tot het bekomen van een visum D van betrokkene en kind zal worden onderzocht op het al dan niet aanwezig zijn van voldoende humanitaire elementen die de afgifte van een visum D omwille van humanitaire redenen op basis van art. 9 en 13 van de vreemdelingenwet (discretionaire bevoegdheid Staatssecretaris) zou kunnen rechtvaardigen. Hierdoor dient het dossier overgemaakt te worden van de dienst Gezinshereniging naar de dienst Lang Verblijf. Gezien ik de hele aanvraag opnieuw zal moeten onderzoeken en dergelijke dossiers geen prioritaire dossiers zijn, kan ik onmogelijk een precieze behandelingstermijn te geven. Ik doe mijn best om voor einde februari 2013 een beslissing te nemen.

Alvast bedankt voor het begrip,

S.V.P.(...)
Attaché
Dienst Vreemdelingenzaken
Lang Verblijf
(..)"

2. Over de ontvankelijkheid

2.1 De Raad stelt ambtshalve het gebrek aan belang bij voorliggend beroep vast.

2.2 Er dient op gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) middels een beschikking aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter zich steunt om vast te stellen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt in de beschikking van 18 februari 2013 het volgende gesteld:

"Het beroep is onontvankelijk, daar het niet gericht is tegen een uitvoerbare beslissing. Als uitvoerbare beslissing dient te worden beschouwd de handeling waarbij rechtsgevolgen in het leven worden geroepen of worden belet tot stand te komen, met andere woorden waarbij wijzigingen in een bestaande rechtsregeling of rechtstoestand worden aangebracht, dan wel zodanige wijzigingen worden belet. In casu heeft de verzoekende partij een beroep aangetekend tegen een e-mail van een attaché van de Dienst Vreemdelingenzaken gericht aan de advocaat van de verzoekende partij. Dit schrijven kan hoogstens beschouwd worden als een intentieverklaring, maar is op zich geen uitvoerbare rechtshandeling. Het doet geen rechtsgevolgen ontstaan of belet evenmin de totstandkoming ervan. De visumaanvraag van de verzoekende partij is nog steeds hangende."

2.3 Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 27 februari 2013 dienen de verzoekende partijen een verzoek tot horen in, waarin zij niet slechts vragen gehoord te worden, maar tevens de redenen uiteenzetten waarom zij wensen gehoord te worden. Gelet op het bovenstaande kan met deze schriftelijk aangevoerde redenen echter geen rekening gehouden worden.

Ter terechtzitting van 9 april 2013, alwaar zij uitdrukkelijk uitgenodigd wordt te reageren op de in de beschikking van 18 februari 2013 opgenomen grond, stellen de verzoekende partijen dat het wel om een uitvoerbare beslissing gaat gezien de verwerende partij opnieuw geweigerd heeft de visumaanvraag op grond van artikel 10 van de vreemdelingenwet in overweging te nemen en deze laatste het arrest van de Raad van 4 december 2012, dat gezag van gewijsde gekregen heeft, naast zich neer heeft gelegd. De bestreden beslissing is een handeling waarbij rechtsgevolgen belet worden tot stand te komen en een wijziging in de rechtstoestand verhinderd wordt.

De verwerende partij stelt dat de bestreden beslissing geen aanvechtbare beslissing is, daar dit een loutere e-mail van de gemachtigde betreft en stelt ondergeschikt dat op de middelen wordt geantwoord.

2.4 Er dient opgemerkt dat, om ontvankelijk te zijn, een beroep gericht moet zijn tegen een uitvoerbare beslissing. Als uitvoerbare beslissing dient te worden beschouwd de handeling waarbij rechtsgevolgen in het leven worden geroepen of worden belet tot stand te komen, met andere woorden waarbij wijzigingen in een bestaande rechtsregeling of rechtstoestand worden aangebracht, dan wel zodanige wijzigingen worden belet.

Bij het betoog ter terechtzitting van 9 april 2013, met name waar zij stellen dat het wel om een uitvoerbare beslissing gaat gezien de verwerende partij opnieuw geweigerd heeft de visumaanvraag op grond van artikel 10 van de vreemdelingenwet in overweging te nemen en deze laatste het arrest van de Raad van 4 december 2012, dat gezag van gewijsde gekregen heeft, naast zich neer heeft gelegd, zodat de bestreden beslissing een handeling is waarbij rechtsgevolgen belet worden tot stand te komen en een wijziging in de rechtstoestand verhinderd wordt, gaan de verzoekende partijen geheel voorbij aan de in voormelde in de beschikking van 18 februari 2013 aangevoerde grond betreffende het door hen ingestelde beroep.

In voormelde beschikking van 18 februari 2013 werd er immers uitdrukkelijk op gewezen dat het door de verzoekende partijen als bestreden beslissing aangeduide schrijven een e-mail van een attaché van de Dienst Vreemdelingenzaken gericht aan de advocaat van de verzoekende partijen betreft en dat dit schrijven hoogstens beschouwd kan worden als een intentieverklaring, maar op zich geen uitvoerbare rechtshandeling uitmaakt. In voormelde beschikking wordt er evenzeer op gewezen dat de desbetreffende visumaanvraag nog steeds hangende is.

De verzoekende partijen maken met hun blote betoog ter terechtzitting niet aannemelijk dat *"de verwerende partij opnieuw geweigerd heeft de visumaanvraag op grond van artikel 10 van de vreemdelingenwet in overweging te nemen en deze laatste het arrest van de Raad van 4 december 2012, dat gezag van gewijsde gekregen heeft, naast zich neer heeft gelegd"*, dan wel dat reeds een beslissing omtrent de visumaanvraag gezinshereniging werd genomen, laat staan dat desbetreffende beslissing bij het door hen als bestreden beslissing aangewezen schrijven van 12 december 2012 werd genomen. Er wordt opgemerkt dat zij de bestreden beslissing in hun verzoekschrift zelf als volgt omschrijven: *"beslissing tot weigering van visum gezinshereniging dd. 12.12.2012, niet officieel ter kennis gesteld aan verzoekers, doch per emailbericht van 12.12.2012 ter kennis gesteld aan de raadsman van verzoekers"*. Eén en ander klemt des te meer daar uit voornoemd elektronisch bericht uitdrukkelijk blijkt dat *"De aanvraag tot het bekomen van een visum D van betrokkene en kind zal worden onderzocht (...)"*, dat *"(...) het dossier overgemaakt te worden van de dienst Gezinshereniging naar de dienst Lang Verblijf"* en wordt eveneens het volgende aangegeven: *"Gezien ik de hele aanvraag opnieuw zal moeten onderzoeken (...), kan ik onmogelijk een precieze behandelingstermijn te geven. Ik doe mijn best om voor einde februari 2013 een beslissing te nemen."*

Dienvolgens kan slechts worden vastgesteld dat het (elektronisch) schrijven van 12 december 2012 door de verzoekende partijen omschreven als de *"beslissing tot weigering van visum gezinshereniging dd. 12.12.2012, niet officieel ter kennis gesteld aan verzoekers, doch per emailbericht van 12.12.2012 ter kennis gesteld aan de raadsman van verzoekers"*, slechts het loutere gevolg betreft van een verzoek vanwege de raadsman van de verzoekende partijen om, rekening houdend met het *sub* punt 1 vermelde arrest nr. 92 932 van 4 december 2012, te willen bevestigen dat instructie zal worden gegeven een visum gezinshereniging af te leveren. Zodoende doet voormeld (elektronisch) schrijven van 12 december 2012 geen rechtsgevolgen ontstaan, of belet het evenmin de totstandkoming ervan, en maakt het geen uitvoerbare beslissing uit.

Uit het voorgaande volgt dat de verzoekende partijen aldus geen elementen bijbrengen die ertoe zouden nopen anders te oordelen over het bovenstaande.

Het beroep tot nietigverklaring ingesteld tegen de *"beslissing"* van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding *"tot weigering van visum gezinshereniging dd. 12.12.2012, niet officieel ter kennis gesteld aan verzoekers, doch per emailbericht van 12.12.2012 ter kennis gesteld aan de raadsman van verzoekers"* is niet ontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend dertien door:

mevr. A. DE SMET,

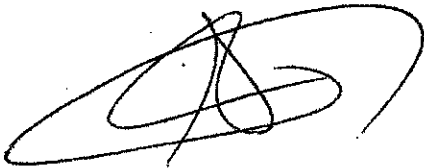
kamervoorzitter.

dhr. M. DENYS,

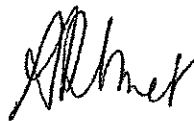
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET

